

Практика фізичного виховання свідчить, що лише застосування нових форм фізичної культури здатне активізувати процес усвідомленої і систематичної роботи по вдосконаленню особистості. Тому, чим більше буде нових форм роботи, ширший спектр їх дії, тим реальніше і ближче рішення цілей і задач, що стоять перед фізичним вихованням, в цілому, і викладачами зокрема.

А.М. Пляшешник, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

В.В. Москальов, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

М.В. Русанов, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

ВПЛИВ ОСВІТНЬОЇ СПРЯМОВАНОСТІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ НА ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНОЇ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ ЦІННОСТІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТА

Низький рівень фізичного здоров'я більшості населення, у тому числі й студентів, дає підстави вважати, що наявна система фізичного виховання не спроможна повною мірою вирішити питання культури здоров'я особистості, поліпшення її фізичних якостей. Спроби використати фізичну культуру як засіб оздоровлення, без вироблення необхідності фізичного самовиховання, створюють лише передумови для деякої модернізації самого процесу формування фізичного розвитку людини, але не формування фізичної культури особистості.

Специфічна спрямованість у використанні засобів, методів, форм навчання та виховання у сфері фізичної культури призвела до розриву освіти й фізичної культури – студенти не повністю усвідомлюють та не сприймають фізичну культуру як життєво важливу цінність. Внаслідок цього фізична культура як навчальний предмет вузу не виконує повною мірою своєї важливої функції – формування дієвого відношення людини до власного фізичного удосконалення, а отже, характеризується зниженням інтересу у більшості студентів до фізкультурно-спортивної діяльності та зменшенням її престижу.

Система фізичного виховання студентів спрямована нині лише на вирішення проблем сьогодення – здачу контрольних та залікових нормативів, що не сприяє виробленню в них прагнення до самостійного вдосконалення, націлює на виховання слухняного виконавця, орієнтованого на дотримання вимог програми з фізичного виховання. За таких умов, – фізичної культури особистості не можна сформувати. Для цього необхідно змінити цільові установки сфери

фізичної культури з концепції оздоровлення та фізичного виховання на формування фізичної культури особистості в межах загальної культури.

Вирішення вказаного завдання повинно здійснюватися через виховання фізичної культури особистості, пов'язаної з бажанням, потребою та вмінням людини зберігати й удосконалювати своє здоров'я за допомогою широкого обсягу знань, отримання яких можливе за умови виділення освітнього аспекту на заняттях фізичною культурою. Освітній аспект слід розуміти як оволодіння студентами науковими знаннями, практичними вміннями й навичками, розвиток розумово-пізнавальних і творчих здібностей, а також світогляду й морально-естетичної культури.

Низьку ефективність реалізації програми фізичного виховання у вузі спричиняє не лише недолік часу, відведеного на обов'язкові заняття, але й недостатня розробка науково обґрунтованих методів побудови навчального процесу фізичного виховання. У зв'язку з цим зазначені недоліки в системі обов'язкових занять покликані компенсувати самодіяльні та самостійні форми організації фізичного виховання, потенціальні можливості якого привертають посилену увагу сучасних теоретиків та практиків.

Засвоєння культури фізичної повинно починатися з оволодіння системою знань, які формують ціннісне відношення та здатність студентів до фізичного удосконалення й самореалізації здорового стилю життя. Між тим, освітня спрямованість фізичного виховання буде виправданою у разі тісного взаємозв'язку процесів теоретичного засвоєння знань та їх практичного використання в самоорганізації здорового способу життя. У зв'язку з цим стає очевидним, що освітній підхід повинен поєднуватися зі спрямованим вихованням мотивації, інтересу та ціннісного відношення до фізичної культури й стану особистого здоров'я студента.

У сфері фізичної культури недостатньо представлені такі якості й елементи людської індивідуальності, як самореалізація, проєктивний та цілеспрямований саморозвиток, творчість, духовні потреби, що є імпульсом будь-якої діяльності. Це обмежує можливості фізкультурної діяльності розвитком лише рухової сфери, що, врешті-решт, знижує культурний потенціал даної галузі людської практики, не дозволяє реалізувати можливості фізичної культури у розвитку інтелектуальних, розумових, творчих та комунікативних потенцій людини.

Виділена сукупність суперечностей, соціальна значущість проблеми, потреба практики фізичного виховання студентів в

обґрунтованих технологіях фізичного виховання зумовлюють пошуки нових форм фізичного виховання в єдності з соціокультурною діяльністю.

Фізичне виховання з акцентом на освітню спрямованість підвищує гуманістичні й культурологічні цінності фізичної культури студентів.

Л.В. Саватєєва, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

О.М. Тріщ, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

М.В. Кондратенко, викл. (*ХДУХТ, Харків*)

LEXICO-GRAMMATICAL HOMONYMY IN THE ENGLISH LANGUAGE

Words identical in sound-form but different in meaning are traditionally termed homonymous. Modern English is exceptionally rich in homonymous words and word-forms. It is held that languages where short words abound have more homonyms than those where longer words are prevalent. Therefore it is sometimes suggested that abundance of homonyms in Modern English is to be accounted for by the monosyllabic structure of the commonly used English words.

Not only words but other linguistic units may be homonymous. Here, however, we are concerned with the homonymy of words and word-forms only, so we shall not touch upon the problem of homonymous affixes or homonymous phrases. When analyzing different cases of homonymy we find that some words are homonymous in all their forms, i.e. we observe full homonymy of the paradigms of two or more different words as, e.g., in seal -'a sea animal' and seal -'a design printed on paper by means of a stamp'. The paradigm "seal, seal's, seals, seals'" is identical for both of them and gives no indication of whether it is seal or seal that we are analyzing. In other cases, e.g. seal -'a sea animal' and (to) seal -'to close tightly, we see that although some individual word-forms are homonymous, the whole of the paradigm is not identical.

It is easily observed that only some of the word-forms (e.g. seal, seals, etc.) are homonymous, whereas others (e.g. sealed, sealing) are not. In such cases we cannot speak of homonymous words but only of homonymy of individual word-forms or of partial homonymy. This is true of a number of other cases, e.g. compare find [faɪnd], found [faʊnd], found [faʊnd] and found [faʊnd], founded ['faʊndɪd], founded [faʊndɪd]; know [nou], knows [nouz], knew [nju:], and no [nou]; nose [nouz], noses [nouzɪz]; new [nju:] in which partial homonymy is observed.